

69

D E K R E T

z dnia 4 marca 1953 r.

o ochronie własności społecznej przed drobnymi kradzieżami.

Własność społeczna w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej powinna być otoczona szczególną troską i opieką Państwa i obywateli. Każde naruszenie własności społecznej, jej całości i nietykalności, choćby najdrobniejsze, winno być surowo karane i spotkać się z moralnym potępieniem ze strony społeczeństwa.

W celu wzmocnienia ochrony własności społecznej przed drobnymi kradzieżami stanowi się, co następuje:

Art. 1. § 1. Kto w uspołecznionym zakładzie pracy lub innym miejscu dopuszcza się drobnej kradzieży mienia społecznego,

podlega karze więzienia od 6 miesięcy do roku.

§ 2. Kto dopuszcza się przestępstwa określonego w § 1, będąc już skazanym za drobną kradzież lub za jakiegokolwiek inne zagarnięcie mienia społecznego,

podlega karze więzienia od roku do lat 2.

Art. 2. Kto będąc z tytułu zajmowanego stanowiska lub sprawowanych funkcji odpowiedzialny za ochronę, przechowanie lub zabezpieczenie mienia społecznego dopuszcza się drobnej kradzieży tego mienia,

podlega karze więzienia od roku do lat 2.

Art. 3. Drobna kradzieżą mienia społecznego jest kradzież mienia o wartości nie przekraczającej 300 zł.

Art. 4. Przepisów art. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli czyn zagrożony jest karą surowszą.

Art. 5. Sąd powinien rozpoznać sprawę o drobną kradzież mienia społecznego najpóźniej do 14 dni od dnia wniesienia aktu oskarżenia.

Art. 6. W sprawach o drobne kradzieże mienia społecznego nie stosuje się warunkowego zawieszenia wykonania kary, chyba że sąd ze względu na szczególnie wyjątkowe i uzasadnione okoliczności danego przypadku uzna zawieszenie wykonania kary za celowe.

Art. 7. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 8. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki